

Snöleoparden, även kallad isleoparden eller irbisen (på latin *Panthera uncia*, tidigare *Uncia uncia*) är ett stort rovdjur som tillhör familjen kattdjur och lever i bergsområden i Centralasien. Sedan 2000 finns snöleoparden med på IUCN:s röda lista över "hotade arter".

Den nordliga gränsen för snöleopardens ryska och globala utbredningsområden löper genom Naturreservatet Sajano-Sjusjenskij.

Snöleoparden brukar kallas snöspöket på grund av att den är mycket smygande och svårfångad.

NATURRESERVATET SAJANO-SJUSJENSKIJ

Det statliga naturliga biosfärreservatet Sajano-Sjusjenskij ligger i det svåråtkomliga området i västra Sajan i södra delen av Krasnojarskområdet (kraj) på den vänstra stranden av Jeniseifloden i vattenkraftverket Sajano-Sjusjenskajas influensområde. Sedan 1985 finns reservatet med i Unescos biosfärreservatssystem. Naturreservatet har en yta på 3904 km².

Djurlivet är rikt på olika arter. Naturreservatets 38 arter finns med i Ryska Federationens rödlistning och 195 arter finns med i Krasnojarskområdets rödlistning.

Vår adress: 662710, Krasnojarskområdet (kraj), orten Sjusjenskoje, ulitsa Zapovednaja (gatan), 7.

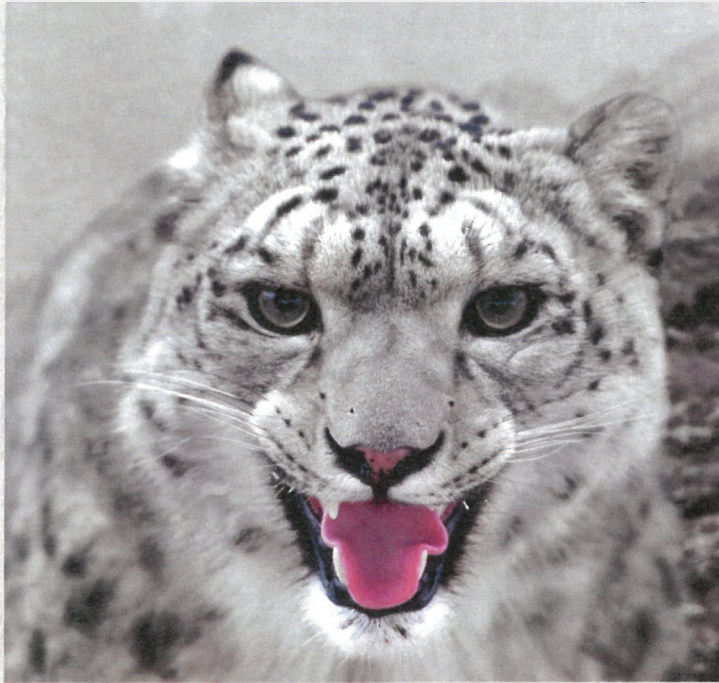
☎ 8 (39139) 3-18-81, e-mail: zapoved7@yandex.ru,
www.sayanzapoved.ru

Sammanställt och översatt av Oskar Törnqvist,
Bilder: Roman Afanasijev, Sergej Tjumakov, naturreservatets
fotografer
Utgivet med stöd av stiftelsen Naturens renässans.

RYSKA FEDERATIONENS MINISTERIUM
FÖR NATURRESURSER OCH MILJÖ GEMENSAMT DIREKTORAT
FÖR NATURRESERVATET SAJANO-SJUSJENSKIJ OCH
NATIONALPARKEN SJUSJENSKIJ BOR.

NATURRESERVATET SAJANO- SJUSJENSKIJ - SNÖLEOPARDMILJÖ

DET FEDERALA SYSTEMET
FÖR NATURSKYDDADE
OMRÅDEN

Naturreseptatet har en bergig terräng med höjder från 500 till 2 735 meter. Det är en unik livsmiljö för snöleoparden som observerats runt om i världen på över 1 500 meters höjd över havsnivån. Irbisen kan leva på höjder upp till 6 000 meter över havet tack vare sin kroppsbyggnad som är anpassad till tuffa naturliga förhållanden.

Dess tjocka päls, som skyddar den mot kyla, och dess breda tassar gör att den kan röra sig lätt på snöiga områden.

Naturreseptatet är till stor del täckt av skog. Det främsta värdet är sibirisk ceder. Cederskogarna täcker en yta på över 1 000 km².

Snöleoparden jagar ensam, genom att förfölja bytet eller följa det från ett bakhåll. Några tiotals meter före bytet drar snöleoparden ut ur sitt skydd och hoppar upp till 6-7 meter för att snabbt fånga bytet. Vid misslyckande jagar snöleoparden bytet på högst 300 meters avstånd eller jagar det inte alls. Snöleoparder i naturreseptatet Sajano-Sjusjenskij äter huvudsakligen sibirisk stenbock, myskhjort, rådjur, murmeldjur, harar och altajsnöhönor. Snöleoparden äter gröna delar av växter och gräs endast under sommaren som ett tillskott till kött dieten.

Snöleoparden är ett ensamlevande djur, med undantag för parningstiden eller då honan uppfostrar sina ungar. Hanen tar inte hand om att uppfostra sina ungar, utan håller sig i närheten.

Det största hotet mot snöleoparderna i västra Sajan är jakten på myskhjortar. Andra djur, däribland snöleoparder, har också fångats i de slingor som satts på myskhjortarna.

Naturreseptatet Sajano-Sjusjenskij genomför det federala programmet som heter *Snöleoparden – levande symbol för västra Sajan* och omfattar vetenskaplig forskning och naturskyddsverksamhet.

Vid 2023 finns det 9 snöleoparder i naturreseptatet. De registreras ständigt med hjälp av kamerafällor, och ibland kan naturreseptatets personal även se snöleoparderna.